

בית משפט לענייני משפחה באילת

תלה"מ 19-02-69227 מ.נ' מ

לפני **כב' סגן הנשיא, השופט מרדכי (מוטי) לוי**
תובעת **מ.נ.מ.**
באמצעות ב"כ עו"ד נעמי גונן
נגד
נתבע **א.מ.**

פסק דין

לפני תביעת משמורת.

1. מנישואי התובעת (להלן-האם) והנתבע (להלן-האב) נולדו 3 ילדים.
2. מלכתחילה הוגשה התביעה למשמורתם של 3 הילדים, אך שני הילדים הגדולים (ילידי 02/2002 ו-07/2003 שניהם בגירים לעת הזו) עברו בשעתו להתגורר עם האב ועל כן פסק דין זה דן בעניינה של הבת הקטינה ילידת 2012 (להלן-הבת).
3. עוד יש להבהיר בראשיתו של פסק הדין שהאב ושני הילדים הגדולים התגוררו ומתגוררים בעיר XXX ואילו האם והבת הקטנה מתגוררות בעיר אילת אליה עברו ההורים לגור בשנת 2016 על מנת "לשקם את מערכת היחסים ביניהם" (תסקיר מיום 30/7/2019 של האגף לשירותים חברתיים של עיריית אילת). ניסיון זה לא צלח והאב עזב את העיר ושב ל-XXX.
4. המחלוקת מושא פסק דין זה היא האם להיעתר לדרישת האב לקבוע שטובת הבת במשמורתו ולאפשר על כן לבת לעבור ולהתגורר עמו בעיר XXX תוך ניתוקה מהאם או להשאירה במשמורתה של האם ולהורות על המשך מגוריה בעיר אילת עם האם.
5. ראשיתם של ההליכים בין ההורים כבר בשנת 2015 בבית המשפט לענייני משפחה ב-XXX (לפני כבוד השופט XXX) עת התגוררו הצדדים בעיר XXX ובשל חלוף הזמן לא תורחב היריעה בהליכים שם.
6. לבד מהתסקיר שהוגש במסגרת ההליכים בבית משפט לענייני משפחה ב-XXX הוגשו לתיק 2 תסקירים נוספים האחד מיום 30/7/2019 ותסקיר נוסף של וועדת תסקירים - המלצת ועדת תסקירים מיום 10/7/19 (להלן-המלצות ועדת התסקירים)

בית משפט לענייני משפחה באילת

תלה"מ 19-02-69227 מ.נ' מ

המלצת ועדת התסקירים:

7. בפתח המלצות ועדת התסקירים הדגישו העורכות ש"בוועדה חזר האב והביע חוסר אמון בצוות הטיפולי, לדבריו כל שיאמר אנחנו "נגדו" ופועלים "לטובת האישה" ... לדבריו עושה את המיטב לדאוג ולטפל בילדים, האם מצדה מתנהלת באופן הגורם לילדים להתרחק ממנה, ולכן אין זה מאחריותו לדאוג לקשר שלהם עם אמם...". יוער בהקשר זה שוועדת התסקירים התרשמה ביחס לילדים הבוגרים שקיימים "...תסמיני ניכור הורי אצל הילדים מאמם. הילדים הגדולים בנתק מהאם ואנו מביעות חשש גדול שאם לא ישנה האב את דרכיו, נראה תופעה זו גם אצל הבת הקטנה"

כך, באשר ליכולת האב להשפיע על בניית הקשר שבין הילדים הגדולים לאם על מנת לחזקו ניתן ללמוד מתיאור הדברים בוועדת התסקירים בו תואר שבעת ששהו האב והילדים הגדולים באילת ביקשה האם ללכת לבילוי משותף עם 3 הילדים. הבת הגדולה טענה שהיא עייפה וסירבה. ברם, לאחר שיחת טלפון מהאב לילדים הגדולים התקיימה הפגישה. יש באמור כדי להקרין גם על מערכת היחסים בעתיד שבין הבת לאם.

8. כאן יש מקום לאתנחתא לצורך התייחסות לדיון האחרון שהתקיים לפני ביום 23/6/21. האב שב על חוסר האמון שלו גם כלפי בית המשפט והתריס "מאיזה סיבה הילדה צריכה להיות עם האמא? בית המשפט לא יודע מה קורה בתוך המשפחה...אני לא יודע למה בית המשפט חושב שאני לוחץ עליה. כשהילדה הייתה אצלי בסגר היא לא רצתה לחזור לאמא ואני התחננתי אני ואמא בטלפון שהיא תחזור. לא טוב לה פה, היא לבד פה, היא בודדה בן. הגענו לפסיכולוג, היא העבירה אותה בית ספר...מה שעולה מהתסקיר לא זה ממש לא ככה. עם בן היא בכלל לא בקשר, אני אחראי על זה?"

אני מבקש אני מתחנן לתת לי הזדמנות לשנות משהו, הילדה רוצה כל הזמן להתאבד, מאיימת שהיא תתאבד, היא בוכה, היא לא רוצה לחזור לאילת בזמן שהיא נמצאת אצלי, ואני מבקש לתת לי הזדמנות, אם לא יהיה לה טוב שם אני אחזיר אותה, אני לא אתן לילדה לסבול. תנו לי הזדמנות"

על דבריו אלו של האב השיבה באת כוחה של האם "באמת הילדה נמצאת במצוקה נפשית מאוד גדולה, במהלך החודשים האחרונים היה פה מצב מאוד מאוד קשה, גם הילדה במצב חברתי לא פשוט וגם האב היה בנתק של שבועות ארוכים שלא היה מוכן לדבר איתה... היה נתק ארוך, שבועות ארוכים, הילדה הייתה במצוקה מאוד גדולה מאחר והיא לא נענתה לתכתיביו של האב, וזה התבטא כפי שאמר הנתבע ברצון שלה להתאבד, היא הייתה

בית משפט לענייני משפחה באילת

תלה"מ 19-02-69227 מ.נ' מ

במצוקה מאוד גדולה. היא בליווי מאוד צמוד, גם עברה בית ספר בעקבות מצב חברתי לא פשוט.

במהלך הסופ"ש האחרון הילדים היו פה, מרשתי מתחננת שהם יבואו, היא לא יכולה להכריח אותם, לצערה זה לא קורה. ... האב מנסה למשוך את הילדה הקטנה גם אליו וליצור ניכור של שלושת הילדים כלפי האם, שיהיה לה נתק משלושת ילדיה. הדבר היחיד שהיא יכולה להציל זה את הילדה הקטנה. ...

דיברנו בקש (כך במקור-מ.ל) לאותן נסיעות ומפגשים, האב מסרב לקיים קשר עם האמא, היא לא יודעת מתי הוא בא, הוא מתקשר רק עם הילדה הקטנה, היא לא יכולה לקבוע מתי היא תלך ומתי תבוא, היא בת 9. אם הוא לא ייצור קשר עם האם וייתן לה תאריכים מתי הוא מגיע אי אפשר לנהל את הדבר הזה. המשמורת תהיה אצל האם אבל עדיין היא מאפשרת הסדרי ראייה, אבל צריך להחזיר אותה. אני כל פעם שזה קורה אגיש בקשה לבית המשפט? אם אתה לא תתחייב שתחזיר את הילדה לא יהיו הסדרי ראייה. "

הוסיף הנתבע וטען "אני מדבר על הנסיעות. אני בתוך הסיפור הזה, אתה בחוץ, אתה לא יודע מה קורה בנינו, אתם רואים מה שממליצה הרווחה, רווחה ממליצה תמיד על הצד של האישה ואתה יודע את זה יותר טוב ממני. אני מסתכל מה שטוב לילדה, היא סובלת בנסיעות.

... אני רק מסתכל מה טוב לילדה ואתם מסתכלים מה טוב לאמא. אין לי שום טענות לאמא, הכל בסדר, אבל למה לתת לילדה לסבול? היא סובלת מנסיעות, קשה לה, היא בוכה, כל פעם שהיא אצלי היא לא רוצה לחזור. זה אני שהבאתי את הילדים לפה והיא לא פגשה אותם, היא פשוט כיבתה את הטלפון, הילדים רצו לפגוש אותה. "

9. האם שביקשה להמחיש את יחסו של האב סיפרה :

"בפסח הילדה הגדולה הייתה אצלי שבוע וחצי והבן היה כמה ימים, ואז ביום העצמאות הוא ניסה לקבוע פעם נוספת דרך הילדה ביום העצמאות, וכששמעתי את זה כתבתי ל XXX בוצאפ את צילום המסך, החלטה של בית המשפט וההמלצה של הרווחה שם היה כתוב יום העצמאות ולג בעומר לאפשר לילדים להישאר ולחגוג יחד, ובאמת הילדה קבעה כבר עם החברים שלה. הוא אמר מבחינתי זה נייר שאת יכולה לנגב איתו בשירותים, סליחה על המילים. "

בית משפט לענייני משפחה באילת

תלה"מ 19-02-69227 מ.נ' מ

על כך השיב האב: "כי שלוש שנים ברצף ביום העצמאות הילדה אצלה. הרווחה המליצה חג אחד אצלי ואחד אצלה, שלוש שנים ברצף הילדה אצלה ביום העצמאות, למה אני לא יכול לחגוג איתה יום העצמאות? גם אני הורה. ... היה חופש ורציתי לקחת אותה. אתם מפילים הכל עליי וזהו, אבא זה לא הורה, זה מה שאתם עושים. אני אבא טוב מאוד. מעניין אותי שהילדה לא תסבול, אם הבנתם אחרת אני מצטער, זה ממש לא כך, אני רוצה את טובת הילדה, אין שום דבר נגד האמא, יש לה את החיים שלה ולי יש את החיים שלי. אתם פשוט שמים הורה אחד בצבא ..."

10. טרחתני והבאתי את הדוגמא הנ"ל לשיח בין ההורים והסגנון השולט על מנת להבין עד כמה זועק המצב בין ההורים לסיום אי הוודאות לטובתה של הבת.

11. נשוב להמלצות וועדת התסקירים:

בשאלת המעבר של הבת לצפון נקבע ש"לגבי הבת הצעירה לא עלתה בפנינו התלבטות ואנו סבורות כי טובתה להישאר באילת בסביבת המגורים המוכרת והטבעית שלה" באשר להתנהלות ההורים מול הבת נכתב "האם סיפרה שהאב דורש מהילדה הצעירה לשוחח עמו בטלפון כאשר האם לא בסביבה, מה שגורם לילדה אי נוחות בנוסף במהלך השיחה האב מערב את הילדה ב"ענייני מבוגרים" מה שמשאיר את הילדה באי וודאות וחשש גדול. לדוגמא האב סיפר לילדה שהיא תעבור לגור איתו, תעזוב את אילת ותתגורר בXXX. ... האם מבקשת להיות מעורבת בשיחות המתנהלות בין האב והילדה וזאת על מנת למנוע מעורבות והסתה שלו כנגדה. האב טען שהאם מונעת מהילדה לדבר עמו ולא מאפשרת לה פרטיות, הוא מבקש לשוחח עמה באופן חופשי בלי שהאם תהיה בסביבה. אנו סבורות שיש להגן על הילדה מפני הסתה ותכנים, אשר אינם הולמים את טובתה ועלולים להיות עליה מעמסה נפשית. הילדה אמורה להרגיש חופשי לשוחח עם הורה אחד בנוכחות ההורה השני. על האב להקפיד שלא לערב את הילדה או להעביר אליה מסרים סמויים וגלויים כנגד האם. באם שומעת האם במהלך השיחה כי ישנם תכנים שאינם מותאמים, תמנע את חשיפת הילדה ותדאג לסיום השיחה"

ועדת התסקירים המליצה שהבת תמשיך להתגורר באילת ובמשמורתה של האם.

לעניין הסדרי שהייה הומלצו הסדרים. יחד עם זאת ביקשה האם לחלק עם האב את עלויות ההגעה למרכז בטיסות, מה שיקל על הבת, אך האב סרב בטענה שאין לו יכולת כלכלית לממן זאת.

בית משפט לענייני משפחה באילת

תלה"מ 19-02-69227 מ.נ' מ

12. האב בטיעונו לא העלה טענה ממשית, מהותית ואמיתית אשר היה בה כדי לטעת ספק בהתאמת ההמלצות לטובתה של הבת. האב שלח אמנם אצבע מאשימה כלפי שירותי הרווחה ובית המשפט שגמרו אומר להעדיף את האם על פניו. בדבקותו בטענה מופרכת זו עטף האב את עצמו בחומה שלא מאפשרת לו לראות את טובת הבת כשלעצמה במנותק ממה שנחזה להיות טובתו על פי דעתו המוקרנת מטובתו שלו. האב מסרב לראות את טובת הבת כפי שהיא נלמדה על ידי גורמי הרווחה.

לא מן הנמנע שלאחר פסק דין זה, כאשר יחלשו הלחצים המופעלים על הילדה כאשר המצב עדיין באי וודאות, והבלבול אותו היא חווה ביחס לעתידה ניתן יהיה לבחון בשנית את רצונה של הבת. הבת תתבגר, תתחזק. לעת הזו, כעולה מהחומר שלפני על פי הבנתי אותו דומה שהבת חסרת יכולת לשים באמת את טובתה שלה והבעת רצונה נועד לרצות בעיקר את האב.

אחרית דבר:

13. לאחר ששמעתי את הצדדים וכשכל החומר נלמד עיני, על מנת לסיים את אי הוודאות בחייה של הבת אשר מטלטלים כספינה בסערה בין מעבר להישארות ועל מנת לתת יציבות לחייה אני מורה על משמורתה אצל האם והמשך מגורים בעיר אילת.

הבת תמשיך ותהא בטיפול פסיכולוגי. בעלות יישאו הצדדים בחלקים שווים.

הסדרי השהייה יהיו על פי ההמלצה של תסקיר ועדת התסקירים בהתאמה לכך שיחול רק על הבת.

האב יפגוש בבת בכל סוף שבוע שני מיום חמישי בתום הלימודים ועד מוצאי שבת בשעה 21:00. מובהר בזאת שככל שלא מתקיימים לימודים בבית הספר או שיינתן אישור להיעדרות מצוות בית הספר, או שתהא זו המלצת הפסיכולוג המטפל להעדיף שהיית הבת עם האב על פני יום לימודים ביום שישי במקרה כזה יהיה האב רשאי לנסוע עם הבת צפונה כבר בימי חמישי בסופי שבע שהוא מתראה עם הבת. בהעדר המלצה או אישור כאמור אין בפסק דין זה החלטה על שחרורה של הבת מלימודים בימי שישי והנסיעה צפונה תהא בימי שישי לאחר תום הלימודים. אין באמור כדי לשלול שהות של הבת עם האב בימי חמישי עד מוצאי שבת בעת ביקור האב באילת כשביום שישי יביא האב את הבת לבית הספר ויאסוף אותה בתום הלימודים.

בית משפט לענייני משפחה באילת

תלה"מ 19-02-69227 מ.נ' מ

בחופשות מבית הספר לרבות חופשת הקיץ, חגי ישראל, חג המולד ונוביגוד יחלקו ההורים בחלקים שווים באופן שהורה החוגג עם הבת חג מסוים בשנה מסוימת בשנה הבאה יחגוג עם הבת ההורה האחר. לעניין חופשת הקיץ ההורים יחליטו על החלוקה, אך בכל מקרה שבוע לפני תום הקיץ ותחילת שנת הלימודים תשהה הבת עם האם בביתה באילת.

לא מצאתי לחייב האב להשתתף בהבאת הבת אליו והשבתה לאילת בטיסה. יחד עם זאת משעה שהילדים הגדולים בגרו ומדובר בהטסת הבת פעמיים בחודש כך שחלקו של האב הוא טיסה אחת לחודש הלוך חזור והאחרת באחריות ובמימון האם לטובת רווחתה של הבת מוצע לאב לשקול הסעת הבת באמצעות טיסות.

אין בהמלצה זו, כאמור, כדי להוות חיוב לאם לשאת בעלות הטיסות פעמיים בחודש.

14. אין צו להוצאות.

15. מתיר פרסום פסק הדין בהסתרת פרטים מזהים.

16. תואיל המזכירות לשלוח פסק הדין לצדדים ולסגור התיק.

ניתן היום, ז' אלול תשפ"א, 15 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

מרדכי (מוטי) לוי, שופט, סגן הנשיא